

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Henrik Dam Kristensen har forsøgt at bringe Folketinget og befolkningen det indtryk, at Socialdemokratiet ikke havde nogen valgmuligheder. Der var ikke flertal for andet end den aftale, som Socialdemokratiet lavede med statsministeren. Jeg vil bare sige, at det er lodret forkert. Hr. Henrik Dam Kristensen kunne have sikret sig, hvis han havde ønsket det, at der var et flertal, der sagde til statsministeren: Vi vil have indarbejdet undtagelserne rent, og vi vil ikke have et besynderligt kinesisk æske-system indbygget i en folkeafstemning. Undtagelserne rent! Det ville der have været flertal for i Folketinget, og det er der stadig væk flertal for i Folketinget, hvis Socialdemokratiet ønskede det.

Kl. 11.35

Så kunne Socialdemokratiet en anden gang gå ud og rejse en debat om undtagelserne, når der var taget stilling til forfatningstraktaten. Den model er der stadig, og derfor skal hr. Henrik Dam Kristensen ikke stå her og sige, at der ikke var andre muligheder for at skabe et flertal. Der var lige præcis en helt anden mulighed, en rimelig og anstændig og forståelig og ordentlig mulighed.

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Som Enhedslisten jo ikke på nogen måde ville have været med til at lægge stemmer til, må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen.

Må jeg sige, at forbeholdene jo bliver indarbejdet. Det ligger fuldstændig klart. Konsekvenserne af vores fire forbehold skal stå uantastet, når vi kommer hjem med den nye forfatningstraktat efter regeringskonferencen. Vi har jo ikke haft nogen folkeafstemning om det.

Det, der kommer til at ske, er, at Danmark så får en ekstra mulighed på det retlige område, og det er så opt in-modellen, som vi har diskuteret så meget her den sidste times tid.

Må jeg sige til hr. Peter Skaarup, at jeg godt forstår, at man kan have travlt med mange ting, men jeg forstår, at hr. Peter Skaarup kun er kommet til 1995. Jeg kunne måske anbefale hr. Peter Skaarup at rykke en 7-8 år længere frem og så se, hvad Socialdemokratiet har skrevet på det sidste, det var måske lidt mere relevant. Der sker jo noget undervejs, og jeg har sådan set ikke mere at sige til det der med symbolerne.

Så vil jeg bare sige, at det jo ikke er sandt, det hr. Peter Skaarup siger omkring store og små lande. Netop det, der er en helt afgørende ting for fællesskabet, nemlig respekten og dermed også – hvad skal man sige – ekstra muligheder for de små lande, står fortsat uantastet i den nye forfatningstraktat. Vi betaler meget mindre pr. parlamentsmedlem ud fra befolkningsgrundlag, end tyskerne gør, og det gør vi fortsat, og sådan er det hele vejen rundt.

Til fru Elisabeth Arnold vil jeg gerne sige: Vi har været igennem det nu efterhånden nogle gange. Der kan findes mange citater, og jeg vil bare endnu en gang præcisere, at Socialdemokratiet forholdt sig til den nye virkelighed, og det er ikke sådan, at vi er følgagtige eller noget i den retning. Vi konstaterede bare en ny virkelighed den tirsdag i dansk europapolitik, og den forholdt vi os til.

Det, der nu er sket, er, at vi har givet mulighed for, at statsministeren i regeringskonferencen kan undersøge, om opt in-modellen er en mulighed, og så vurderer vi det, når vi kommer hjem efter regeringskonferencen.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, hr. Henrik Dam Kristensen kom med en lidt mystisk analyse, som jeg godt lige vil have klarhed over, nemlig at det, at SF's kurs, som hr. Henrik Dam udtrykte det, var usikker, gjorde, at man ikke kunne finde et alternativt flertal.

Jamen hr. Henrik Dam Kristensen kan da formentlig stadig tælle til 90. Hvordan skulle det flertal etableres af de tre partier, som jo desværre endnu ikke har noget flertal? Det har jeg lidt svært ved at forstå, og derfor har jeg svært ved at forstå, hvad det har at gøre med SF's holdning.

Sagen er, at Socialdemokratiet stod med to valg den der tirsdag. Det ene var at sige ja til regeringens udspil. Det andet var at sige nej.

Hvad var der sket, hvis man havde sagt nej? Så var der sket det, at ikke Socialdemokratiet, men regeringen havde et problem, nemlig at der ikke var flertal for regeringens model. Så havde vi fået den helt rene situation, at man havde taget en afstemning om traktatudkastet med de indarbejdede forbehold og så bagefter diskussionen om det. Hvorfor valgte man ikke den model?